

Nagyszékelyi Hírmondó

Kedves Olvasók!

Ismét szeretettel üdvözlöm a kedves Olvasókat! Egyúttal, megragadva az alkalmat, szeretném megköszönni mindenkinek azt a sok szépet és jót, amivel hozzájárult a Falunapi rendezvényhez. Akár részvétellel, vagy az ismét nagyon finom ételek főzésével, sütésével, és sütemények készítésével, kézműves foglalkozással, akár egy ötlettel, vagy csak egyetlen jó szóval is, de emelte a nap és szeretett falunk fényét.

Köszönöm a kedves szavakat mindenkinek, akik megköszönték munkánkat és a befektetett energiánkat. Jó volt érezni, hogy milyen sokan tudják, mennyi munka és szeretetteljes odafigyelés van egy ilyen rendezvény megszervezésében és lebonyolításában. Az én célom valóban az volt, hogy a faluban élők egészét tekintve, olyan színvonalas programot állítsak össze, amelyben mindenki megtalálhatja a kedvére valót. Külön köszönöm Várkonyi Zoltán polgármester Úrnak és az Önkormányzat munkatársainak a rengeteg segítséget. Nem utolsósorban pedig köszönöm a rendezvényt két kezükkel építő munkatársaink munkáját és az embert próbáló hőségben végzett odaadó segítségüket.

Végezetül kívánom, hogy a jövőben legalább ennyire szép és jó Falunapot élhessünk meg. Illetve még inkább azt kívánom, hogy a mostaninál is jobbat és szebbet sikerüljön ezután rendezni.

Köszönettel: Pütkösti Gabriella

Közérdekű hírek és felhívás

Tamási kézműves és kistermelői piac

Nyitva tartás, minden alkalommal, reggel 6.30-tól 14 óráig. Mindenkit szeretettel várnak!

Várható piaci napok az elkövetkezőkben:

Július 14, 28; Augusztus 11, 25.

Nagy Bandó András előadói est

2012. július 13-án, délután 18 órától, **...Vers, ének, humor...** címmel, Nagy Bandó András est lesz a Tolnanémedi Művelődési Házban. Mindenkit szeretettel várnak! *A belépés díjtalan.*

"Forgószél" népzenei fesztivál – Tamási

2012. augusztus 1-5. Tamási parkerdőn; Népzene lesz kifulladásig. 20 népzenei együttesel, gyermekműsorokkal, táncházzal, sátoztáborral.

Tervezett programstruktúra: délelőtt gyerekeknek, délután 6-24-ig koncertek, utána táncház, hangszercsere, vásár, kocsma és a kárpát-medence ízei. Hogy pár nevet említsünk: Gajdos, Kolo, Juhos, Zurgó, Dobroda, Szeret, Vujcsics, Bartina, Szóktető, Hangabanda, Szalonna,

Létre hozzuk a népzene-szigetét. Ez a cél! A hely infrastruktúrája jó: áram, víz és árnyék van. Jegyek, bérletek 2012 július 5-től kaphatók a meghirdetett helyeken. Tájékoztató adatok az árakról (látogatottság szempontjából):

Bérlet elővét.: 7000 Ft (sátorhely benne); Napi jegy elővét.: 1500 Ft; Családi bérlet elővét.: 18000 Ft (2 felnőtt+ 2 gyerek); Bérlet a helyszínen: 8000 Ft (sátorhely benne); Napi jegy helyszínen: 2000 Ft; Családi bérlet helyszínen: 20000 Ft.

Jegyek, bérletek 2012 július 5-től kaphatók a meghirdetett helyeken

Szervező: Tamási Városi Művelődési Központ T: 30-2059553

A Közel múlt eseményeiről

Arató ünnep volt Kísszékelyben

A július 7-én megrendezett Kísszékelyi Aratóünnepen a környékbeli települések nagy része, köztük Nagyszékely is képviseltette magát egy-egy aratócsapattal. A hagyományteremtő szándékkal immáron második alkalommal megrendezett eseményre a nagyszékelyi csapat stílusosan, lovas-kocsin érkezett.

A csapatok fő feladata a hagyományos kaszás aratás minél valóságosabb bemutatása volt, aminek keretében az elvégzett munka minősége mellett a csapatok megjelenését, az eszközök eredetiségét, de még az elfogyasztott reggeli "hagyományosságát" is értékelte a zsűri.

A csapatok tagjai között fiatalok és idősek egyaránt képviseltették magukat, és a tikkasztó hőség ellenére mindenki lelkesen figyelt, tanult, dolgozott.

A versengés baráti jellegét bizonyítja, hogy a végén nem állapítottak meg első vagy utolsó helyezettet, hanem mindencsapat teljesítményét részletes szöveges értékeléssel méltatta a zsűri. Nagyszékely esetén a fogatos érkezés mellett kiemelésre került a rutinos és összehangolt szép munka, a reggeli eredetisége (házi kecskesajjal kínáltuk a zsűrit), és a vízhordásra használt kiscsőcsös korsó is. A dicsérő szavak mellett egy ünnepi kenyérrel, egy üveg borral sok tapasztalattal és egy szép emlékekkel lettünk gazdagabbak.

A versenyben Nagyszékelyből részt vettek: Turula Sándor és Turula Sándorné, Hargita Péter és Kati, Lukács Ferenc és Regina, Czúcz Judit és Orsós Anita.

Czúcz Judit

Falunap után

Községünkben lezajlott a Falunap, melyről csak pozitívan tudok megnyilvánulni. Lakosságunk meggyérült lélekszámához viszonyítva, aránylag elég sokan megjelentek az összejövetelen. Ott orrlógató embert nem lehetett látni. Mindenki mosolygott, nevetett és örült, hogy viszontláthatta régen látott ismerősét, barátját, vagy éppen új ismeretséget kötött valakivel.

A résztvevők akár valamilyen szolgálatban, akár a megszervezésben, akár kiállítóként produkálták termékeiket, vagy éppen egyszerű látogatóként szerepeltek, mindenki arcáról sugárzott valamilyen öröm és elégedettség.

Ide kívánczik az, hogy a közelmúltban elhangzott néhány szép mondat Nagyszékelyre vonatkozóan, melyek három egymástól független személy szájából hangzottak el:

1. „Magyarország legszebb faluja Nagyszékely!” Azt hiszem, hogy Ő egy picit túllőtt a célon, de nem baj, a lényeg az, hogy Ő így látja.

2. „Nagyszékely egy igen szép falu!”

3. „Szeretek Nagyszékelyben lenni!”

Hát, ki ne örülne az ilyen ragyogó tartalmú mondatoknak? Ezek után talán nem nagyon tévedek, ha állítom, hogy Községünknek van valami rejtélyes, pozitív vonzata. Végezetül kívánom mindenkinek, hogy gyarapítsuk, ápoljuk a hasonló jókat, szeressük Nagyszékelyt és érezzük magunkat otthon ebben a községben!

Tisztelettel: Hunfalvi

Jeles napok és ünnepek Július – Szent Jakab hava – Áldás hava

- **július 2. Szent Sándor Boldogasszony ünnepe.** A várandós Boldogasszony ünnepe. Az aratás ideje. Ez a nap különösen erős gyógyító hatással bír, ezért ezen a napon gyűjtötték régebben is azokat a növényeket, amelyek főleg asszonyi bajokra voltak segítő hatással.

- **július 3. Szent Tamás apostol ezen ünnepe,** a Szíriából hazaérkező ereklyéinek emlékét őrzi. Napját december 21-én, éppen a Napforduló is megünnepeljük. Tamás volt az apostolok közül, akit kételkedése miatt őriztünk meg emlékezetünkben. Nem hitte el Jézus feltámadását, amíg saját szemével nem láthatta. De ez is megadatott neki. Jézus második alkalommal is megjelent és Tamás fizikai valójában is megtapasztalhatta Őt.

Tamás apostol lényegisége, nevének 'ikrek' jelentése alapján is, a kettősségekben, a töprengésben, a nem egykönnyen való hitben fogható meg. De ikrek voltak a Jézussal való testvérségre is utal, hiszen éppen a Napfordulón ünnepeljük Őt, Jézus születésével szinte egy időben.

Jézus Tamáshoz intézett, egyik legfontosabb üzenete: „*Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet!*” (Jn 14,6)

- **július 22. Szent Mária Magdolna** bűnbánó személye „*a Szentírás félreértésén alapszik. Az a bűnös asszonyszemély, aki könnyeivel öntözte, hajával törölgötte és szent olajjal kente meg Jézus lábát (Lk 7,36–50), – a bűnbánó „rossz hírű nő” – névtelen volt. Csak a hagyomány azonosította vele Magdolnát.*”

„*Az igazi Mária Magdolna, egy megszállott, beteg asszony volt, akiből Jézus kiűzte az ördögöket, szám szerint hetet (Lk 8,2), s aki ezután Jézus állandó kísérője lett. Ott állott a keresztnél is, egyike volt azoknak, akik eltemették a Mestert, és oly kiváltságos volt, hogy kétszeresen is tanúja lehetett a feltámadásnak (Mk 16,1–11; Jn 20,11–18).*” Ő volt Jézus egyetlen női tanítványa az apostolok között, akinek megnyilvánult, akinek először megjelent feltámadása után. Aki hittel kísérte Őt végig az úton, haláláig.

Mária Magdolna tisztelete sokáig ragyogott fényében, különösen a középkor idején több templomot emeltek nevére. A Budai Várban is van egy ilyen templom-rom, amit szeretettel ajánlok látogatásra.

Mária Magdolna evangéliumát, hasonlóan *(többek között)* Tamás, Péter és Jakab evangéliumához, az egyházak nem engedték az Újszövetségben megjeleníteni.

- július 25. Szent Jakab apostol ünnepe. *„Azé a Jakabé, akit hasonnevű társától való megkülönböztetésül idősebbik vagy nagyobb Jakabnak hívnak. Jakab és öccse, János egy Zebedeus nevű ember fiai voltak. Halászok, mint András és Péter, és az elsők között szegődtek Jézushoz, aki a „mennydörgés fiai” nevet adta nekik (Mk 3.17). Jakab a tanítványok legbelsőbb köréhez tartozott, jelen volt az Úr színeváltozásánál, majd az Olajfák hegyén, a másik két kiválasztott, Péter és János társaságában.”* Érdekes az a hármasság, ami Péter, János és Jakab között létesült. Hármójuk közül, Péter a köszikla, János a szeretet, Jakab pedig, a -kettejüket áthidaló- út. Mintha Jakab lényének szerepe, az elme és a szív áthidalása lenne. Mintha ő lenne, aki a kettőt képes összehozni. Ezzel megalkotva számunkra is azt a hidat, melyen szabadon járhatunk az elménk és a szívünk között. Döntéseink akkor felszabadítóak, ha a szívünkre hallgatunk az elménk szolgálatával. A Jakab által létrehozott híd így lesz járható. Jakab tehát a zarándokok védőszentje, az úton lévők segítője.

- július 26. Szent Anna napja. *„Mária szüleiről, Annáról és Joakimról az újszövetségi könyvek egy szót sem szólnak. Legendájuknak és tiszteletüknek forrásai az apokrif irások, elsősorban Jakab elő-evangéliuma. A kiteljesedett középkori legenda szerint Anna első férje volt Joakim. Sokáig nem volt gyerekük, végül is angyali jövendölést követően Anna megszülte az „első” Máriát, a majdani „Istenszülő” Szűzanyát. Joakim hamarosan meghalt, s Anna újból férjhez ment. Új férjétől, Kleofástól fogant a „második” Mária, Alfeus jövendő felesége, kinek négy fia lett Jézus unokatestvére, és – egy kivételével – apostola: a kisebbik Jakab, Júdás Tádé, zelóta Simon és József. Anna Kleofást is eltemette, és újból férjhez ment egy Salamon nevű emberhez. Neki szülte a „harmadik” Máriát, akit apja után Szaloménának hívtak. Ő lett Zebedeus felesége és szült Jézus számára újabb unokafivéreket és apostolokat: a nagyobbik Jakabot és Jánost.”*

Források: <http://jelesnapok.oszk.hu/prod/nyito>; <http://www.szoboszlokeskonyve.hu/honapok/1.php>;
<http://mek.niif.hu/02100/02115/html/>

AKI NEM HISZI, JÁRJON UTÁNA!

VAN KIRÁLYSÁGA

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy gazdag és szép ország. Annak az országnak a királynője egy napon ikreket szült. Az egyik lány nagyon szép volt, arany haja mindenkit megbabonázott. Úgy beszélt és úgy fordult, hogy tetszést aratott, amerre csak járt. A másik lány pedig inkább a kertben kószált, kerülte a zajos zsidvásárokat, a végeleáthatatlan multságokat. Nem sokat beszélt, igazmondását kevesen túrték.

Ahogy telt, múlt az idő, a királyságban egyre inkább úgy tűnt, egy lánya van a királynénak, mindenki csak őt ajnározta, körülötte forgott a világ. Értett is a nép nyelvén, tudta kinek mi a gyengéje. Csak úgy ömlött a bor és vigasság. A legényeknek se szeri, se száma, akik minden eszközzel a csillogó királynőt kívánták megérinteni. Amikor az anyakirályné közeleink érezte halála napját, odahívatta két gyermekét és megparancsolta, hogy mondják el legtitkosabb vágyaikat. Az aranyhajú lány felsorolta a palotákat, birtokokat, méneseket, amikre igényt tartott. A másik királynő pedig egy szigetet kért csupán. Ez a sziget az országhoz tartozott, de a mocsáron, tengeren lehetett megközelíteni. Jelentéktelen terület volt, dimbek-dombok borították. El is csodálkozott a királynő, mit akar ez a bolond?! De hát legyen, nekiadta.

Elváltak útjaik, a barnahajú ikerlány még annyira sem zavarta a multságokat, mint eddig. Összegyűjtött egy csapatnyi embert és elhajózott a szigetre. Körbejárta és alaposan megfigyelte milyen növények és állatok élnek itt egymással. Megkereste a forrásokat és barlangokat. És elkezdte építeni a szigetet. Csapatával hatalmas kertet alakítottak ki, gyümölcsfákkal, virágokkal, egyszerű, de szép házacskákkal. Minden forrás körül kis közösségek telepedtek le, kertészkedtek és felvirágoztatták a környéket. Itt-ott bárányok legelészték, gyerekek szaladgáltak. Kézműves műhelyeket építettek, melyek fölött lakott a mester. Összedolgoztak, egymásnak segítettek, nagy boldogságban éltek. Itt nem jártak kereskedők, nem hoztak idegen holmikat. Saját jeleiket és díszüket rajzolták, hímezték tárgyaikra, ruháikra, házaikra. Messziről meg lehetett különböztetni a sajátos összetartozást. Minden apróságnak jelentősége volt.

Egyre többen csatlakoztak a munkához. A sziget királynője épp úgy dolgozott, mint mindenki más. Szerény, de örömteli munkájuk megünneplésére összegyülekeztek a nagy rétre, körtáncot jártak, énekeltek és hálát adtak mindenért.

Egyszer az történt, hogy a gazdag királyságot megtámadták külső rombolók, akiket a kereskedők vonzottak oda. Mindenki mulatni akart, és az országot már nem lehetett fenntartani. Egy ideig mindent bevetett az aranyhajú királynő, amivel kicsit odázhatta a bajt, de végül senki se akarta megvédeni a határokat. Rengetegen elpusztultak, az épületek romba dőltek. A menekülők emlékeztek arra, hogy van egy másik királynőjük is, akit nem szívtak régebben, így hozzá folyamodtak. Amikor elérték a sziget partjait és elindultak a királyi palota felé, nem győztek

ámulni a táj szépségén. Úgy tűnt nekik, mintha káprázna a szemük, mintha mesében járnának. Csend honolt, a csendben a természet éneklése. Illatok áradtak, és boldog beszélgetések hangzottak. A fehér kis házak szerényen bújtak a domboldalakban, köröttük virágos ligetek, tarka mezők, aranyló kalászosok, csobogó kristálytisza patakok. Mivel a folyamatos zsvajhoz, multságokhoz és vásárokhöz voltak szokva, felmerült bennük, hogy tán lakatlan e terület. De hamar megértették, hogy itt békesség honol.

A királynő elé álltak és szégyenkezve menedéket kértek. Megkapták, azzal a feltétellel, hogy nem folytatják az eddigi életmódjukat. Sok időbe telt, mire megszokták, hogy együtt dolgozzanak a többiekkel. A királynő tanítása arról szólt, hogy minden emberben ott VAN a szépség, jóság, az alkotóvágy, az öröm. Ezért csak annyit kell tenni, hogy kiengedjük magunkból ezeket. Engedjük megszületni álmainkat. A természet maga megmutatja, hogyan kell élnünk, és hogyan lehetünk boldogok. A már keveredő nép sokáig gondolta, hogy nem jönnek ki egymással a régebbiek és az újabbak. De a mindennapjaikban megtanulták megosztani azt, amijük VAN. Ha vágytak valamire, nem azzal töltötték sok időt, hogy beszéljenek róla, tervezzék, engedélyezzék, és keressék a rávalókat. Körbeálltak, hálát adtak Istennek, és azt mondták: VAN! Van kedvünk, van időnk, van helyünk, van anyagunk, és van örömünk benne! Van értelme.

Ez a nép, magyar nép volt. Kb. 6-7 ezer évvel ezelőtt történt. Mégis máig hat a tudása. Azóta is, amire kimondja, hogy VAN, az úgy is lesz. Megteremtődik. Nincs lehetetlen.

Ennek emlékét őrzi a Báni völgy, ahová néha elmegyünk. A területi tudós régész szerint a Bániban egy középkori falu volt, BÁN néven.

BAN, azaz VAN egy királyság központja volt. VAN a királynő neve volt, és VAN volt az áldás, amit e területre, e tájra árasztott minden napon.

A dorbézoló, kereskedős, multságos léha életnek nem maradt nyoma. VAN királyságának titka azonban még sokáig fog világitani, az előttünk álló átalakulásban őrizhetjük és folytathatjuk a munkát, hogy szép és boldog táj lehessen velünk és körülöttünk.

Donáth Jordánka

Megemlékezés HAMAR JÓZSEF: Nagyszékelytől Magyitogorszsig

(A visszaemlékezés befejezése)

Az utolsó évem, -1947 - viszonylag jobban telt az előzőeknél: kijárhattam egy kolhozba dolgozni, rozst, zabot, káposztát és dohányt természetünk, más nem nagyon termelt meg arra felé. Némi fizetést is kaptunk érte, amit levásárolhattunk. Akkor ismertem meg azt, hogy mi is az a mahorka: a dohányleveleket nem tisztították meg a szárától és erezetétől, szárítás után, úgy ahogy volt, összedarabolták, mert úgy több lett belőle.

Jóleső érzés volt, hogy időközben nagyjából földiekre is leltem. Ott voltak velem a pincehelyi Berta Lajos, az úzdi Koleszárok és a tábor egyik legerősebb, de majdnem legöregebb foglya, az ozorai Sente is. Ő 1914-es születésű volt, 2 méter magas, és még a táborban is 110 kilót nyomott. Ezekkel az emberekkel természetesen itthon is tartottam a kapcsolatot, úgy tudom, hogy Sente barátom 2005-ben még élt. A szabadulás ideje 1948-ban jött el számunkra. Hazafelé az út ugyanarra vitt, amerre kimentünk. A táborból való eljövét előtt még részt vettünk egy laza szűrésen: mindenkinek megnézték a hónaljját, nehogy volt SS katona is a szabadulók közé kerüljön. Sokan ki is játszották: mivel létszám szerint és barakkonként volt az ellenőrzés, meg lehetett csinálni, hogy ha valakinek volt tetoválása, az átszökött a már ellenőrzött barakkba, helyette egy tetovátlan társa áll be helyére. A második szűrőt, már Máramaroson, nem lehetett kijátszani: leszállítva, külön-külön ellenőrizték a vagonokat, voltak, akik fenn is akadtak. Később hallottam, hogy őket Tiszalökre vitték, még két évet húztak le az ottani táborban: építették az erőművet.

1948. szeptember 27-én érkeztem meg Pincehelyre, s onnan Nagyszékelybe, a megpróbáltatásokhoz képest elfogadható állapotban. Kaptam 6 holdat a hosszú katonaság megváltására, édesapám még élt, elkezdtünk gazdálkodni, de nem sokáig: jött a kollektív gazdálkodás, a kolhoz, ahogy én mondtam.

Majd egyszerre lettem kulák és megbízható: sokáig kérttek, hogy álljak be a Tsz szervezők közé, mert én el tudnám mondani, milyen is a közös munka. Személyesen is megkerestek, eljöttek hozzám az akkori főszerzők, a simontornyai Illések és a pálfai Lakos József. Én csak azt mondtam nekik: gyertek ki a pincéhez, ott legalább jól elborozgathatunk, ha már eljöttetek. Többet nem is kerestek meg.

Nagyszékely, 2007. október 10.

Sziklai Zoltán: Nagyszékely története

Az újságot kiadja Nagyszékely Község Önkormányzata, 7085-Nagyszékely, Táncsics u. 11. Tel: 74/408-393 Szerkesztő: Pünkösti Gabriella. A kiadásért az Önkormányzat felel. Az újság interneten is elérhető a www.nagyszekely.hu oldalon.